

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **JUDr. J. D.**, správkyne konkurznej podstaty úpadcu C. J., spotrebné družstvo v konkurze, P., so sídlom P., zastúpenej JUDr. K. P., advokátom v P., proti odporkyni **Obci Plevník - Drienové**, Plevník č. 255, zastúpenej JUDr. P. T., advokátom v Ž., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 5 C 21/2008, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. januára 2009 sp.zn. 17 Co 204/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 27. mája 2008 č.k. 5 C 21/2008-134 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že je vlastníčkou stavby so súp. č. X. na parc.č. X., zapísanej na L. č. X., k.ú. P. a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania 5 887,50 Sk (195,43 EUR) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 13. januára 2009 sp.zn. 17 Co 204/2008 potvrdil rozsudok okresného súdu. Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým,

že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom a to tým, že odvolací súd rozhodol vo veci bez toho, aby nariadil pojednávanie. S poukazom na ustanovenie § 115a O.s.p. uviedla, že práva na verejné prejednanie vecí sa výslovne nevzdala, ani nedala súhlas na prejednanie vecí bez nariadenia pojednávania, a v danom prípade nejde ani o drobný spor v zmysle § 200ea O.s.p. Zároveň namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil

existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazovala dovolateľka. Navrhovateľka tvrdí, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že vo veci rozhodol bez pojednávania napriek tomu, že práva na verejné prejednanie veci sa výslovne nevzdala, ani nedala súhlas na prejednanie veci bez nariadenia pojednávania a v danom prípade nejde ani o drobný spor v zmysle § 200ea O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým odňal účastníkovi možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadrovať sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.) na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade navrhovateľky nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu dovolateľky, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že pokiaľ ide o nariadenie pojednávania na prejednanie veci, v konaní na odvolacom súde Občiansky súdny poriadok obsahuje osobitnú úpravu, a to v ustanovení § 214 ods. 1, podľa ktorého (s účinnosťou od 15. októbra 2008) na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Znamená to teda, že pokiaľ sa v danej veci dovolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej na pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem, odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. (v znení účinnom od 15. októbra 2008) rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania, čo vylučuje možnosť, že by takýmto postupom odňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ dovolateľka namieta aj, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotný tento dôvod ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľky je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporkyni v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, resp. návrh na rozhodnutie o trovách nepodala.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová